

Povești în română și în germană

FLAMINGO
JUNIOR

Cuprins/Inhalt

Crăiasa Zăpezii6

Die Schneekönigin

Mica Sirenă18

Die kleine Meerjungfrau

Hansel și Gretel30

Hänsel und Gretel

Degețica42

Däumelinchen

Rătușca cea Urâtă56

Das hässliche Junge Entlein

Scufița Roșie68

Rotkäppchen

Muzicanții din Bremen78

Die Bremen Stadtmusikanten

Fetița cu chibrituri88

Das kleine Mädchen mit den
Schwefelhölzern

Dicționar100

Wörterbuch

A fost odată ca niciodată ... Es war einmal ...

es schneit
ninge

der Dachziegel
țiglă

hell
luminos

dunkel
întunecat

Crăiasa zăpezii

Într-un oraș îndepărtat, trăiau un băiețel și o fetiță - Kay și Gerda. Cu toate că nu erau frate și soră, se iubeau foarte mult. Într-o zi, bunica le spuse o poveste despre Crăiasa Zăpezii:

- Este la fel de rece ca gheața. Vine odată cu iarna. Uneori, se uită pe fereastră și desenează figurine misterioase pe geamurile ferestrelor.

das Wachs
ceară

der Leuchter
sfeșnic

das Fensterglas
geamul ferestrei

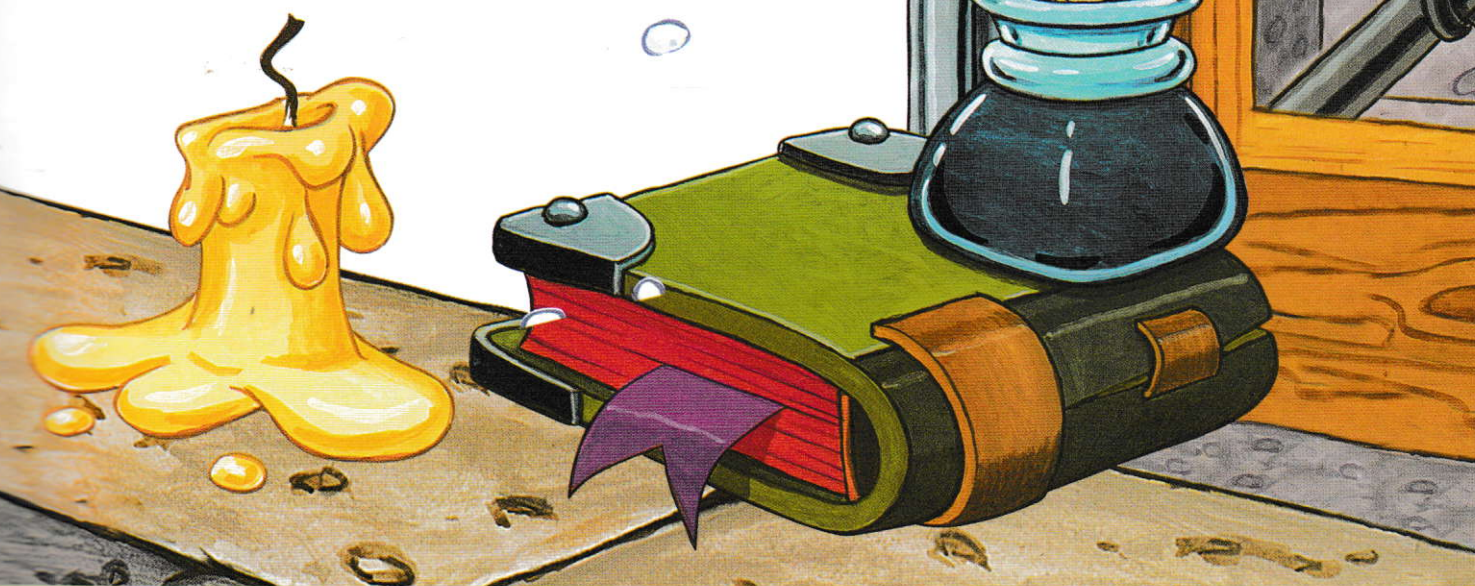

schreiben
a scrie

Die Schneekönigin

In einer fernen Stadt lebten ein kleiner Knabe und ein kleines Mädchen - Kay und Gerda. Sie waren zwar nicht Bruder und Schwester, liebten aber einander sehr. Eines Tages erzählte ihnen die Großmutter eine Geschichte über die Schneekönigin:

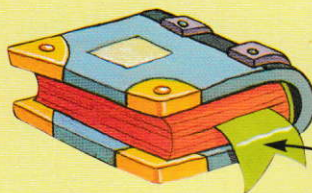
„Sie ist eiskalt. Sie kommt im Winter. Manchmal blickt sie zu den Fenstern hinein und malt rätselhafte Muster auf dem Glas.“

das Tintenfass
călimară

die Feder
pană de scris

das Buch
carte

das Lesezeichen
semn de carte

- Nu mi-e frică deloc! a strigat Kay. Dar în seara în care a căzut primul fulg de zăpadă, a văzut-o pe doamna albă ca zăpada cu o coroană din turturi de gheață.

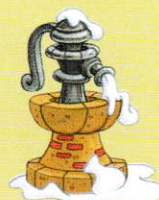
Aceea era Crăiasa Zăpezii! Când s-a uitat la ea, ceva l-a lovit în ochi. O bucată de oglindă vrăjită. Din acea clipă, tot ceea ce era bun începu să i se pară stupid, iar el deveni răutăcios și înfumurat. Nu mai voia să se joace cu Gerda.

der Schlitten
sanie

die Schlittenkufe
talpă de sanie

der Brunnen
cișmea

die Königin
crăiasă

„Ich habe gar keine Angst!“ rief Kay. Aber am Abend, an dem die erste Schneeflocke fiel, sah er die schneeweiße Frau, die einen Kranz aus Eiszapfen trug.

Diese war die Schneekönigin! Als er sie anschaute, fiel ihm etwas ins Auge. Es war eine Scherbe Zauberspiegel. Nunmehr schien ihm alles Gute schlecht und er wurde böse und eingebildet. Er wollte mit Gerda nicht mehr spielen.

der Schmuckstein
piatră scumpă

die Großmutter
bunică

lesen
a citi

der Frost
îngheț

Într-o bună zi, băiețelul își luă săniuța și
 alergă în piață unde zări o sanie mare și roșie.
 Și-a legat săniuța lui de ea și trăsura porni.
 Când s-au oprit, din sania cea roșie se ridică
 Crăiasa Zăpezii! L-a rugat pe Kay să vină la
 ea. Atunci când l-a sărutat pe frunte, Kay
 a uitat-o pe Gerda și au plecat împreună spre
 tărâmul zăpezilor veșnice.

der Gürtel
curea

das Haus
casă

die Gürtelschnalle
cataramă

das Gesicht
față

Eines Tages lief der Knabe mit seinem Schlitten auf den Platz, wo er einen großen, roten Schlitten sah. Er band seinen kleinen Schlitten an den großen fest und sie fuhren weg. Als sie anhielten, stand im großen Schlitten die Schneekönigin auf! Sie rief Kay zu ihr. Sobald sie ihn auf die Stirn küsste, vergaß Kay Gerda für immer und sie fuhren zusammen ins Land des ewigen Schnees.

der kleine Schlitten
săniuță

die Nase
nas

die Lippen
buze

die Geschwister
frate și soră

Gerda a plecat atunci să își caute prietenul, dar nu a putut afla nicăieri nicio veste despre băiețel. Într-o bună zi, se întâlnește cu un corb mare și negru: - E posibil să îl fi văzut pe Kay al tău, îi zise pasărea și o duse apoi pe Gerda la un castel. Dar băiatul care locuia acolo nu era Kay, ci un prinț care părea să fie foarte drăguț și primitiv. El îi dădu Gerdei încălțări călduroase, o haină și o caleașcă. Iar fata o porni mai departe.

das Schloss
castel

der Platz
piață

der Wagen
trăsură

der Kutscher
vizitiu

Gerda machte sich auf dem Weg, um ihren Freund zu finden, konnte trotzdem nichts von ihm erfahren. Eines Tages begegnete sie einer großen, schwarzen Rabe: „Ich könnte deinen Kay gesehen haben,“ sagte der Vogel und fuhr Gerda an ein Schloss heran. Der Knabe, der dort lebte, war doch nicht Kay, sondern ein scheinbar sehr lieber und gastfreundlicher Prinz. Er gab Gerda warme Stiefel, einen Mantel und eine Kutsche. Und sie fuhr weiter weg.

die Kutsche
caleașcă

der Prinz
prinț

die Prinzessin
prințesă

das Pferd
cal